

לא ידענו כי מולדובה
לקורות עמנו חשובה
בה ליהודים ניתנו תשובות
אשר נטעו בהם תקוות
שלא מומשו שנים רבות
וכאן החלו מתהוות.
במציאות כל כך שונה
המסקנה הנכונה
וכמובן ההבנה:
אין עם שאין לו מדינה!

לפתע קם המון יוצרים
סופרים, הוגים ומשוררים,
כל אלה באותה תקופה,
אשר החיו את השפה,
ומתברר כי בקולמוס
קיים מין סוד נחבא, כמוס
שמסוגל, גם משורר,
עם שלם כך לעורר.

כמו כן מאד, מאד חשוב
גם לזולת להיות קשוב
ולהכיל את השונים
גם בדעות גם בגוונים.

אך לא נוכל להתעלם
איך הועלם כאן עם שלם
על ידי אותם שכנים
שהיו באי ביתם,
אשר סייעו לגרמנים,
בגלל השוני של דתם.

כה ירוקה היא מולדובה
ואדמתה כה משובחת
אך למרבה הדאבה
הפרימיטיביות עוד פורחת
חורשים הם את האדמה
במחרשה רתומה לסוס
ומעשבים המדרכה
במעדר, לא בריסוס.

במסעות בין הכפרים
מטים לנפול מבנים רבים
בהם גגות מחוררים.
מתמעטים התושבים
הכול נראה כה מתפורר
כה מוזנחים הם הבתים
ואין כאן מי שיעורר
את כל אלה, השוטים.

אך יש בה גם דברים טובים
שאת הלב כה מרחיבים:
אדיבות התושבים
(המדברים בשתי שפות)
הרחובות הרחבים
שבערים הלה יפות.
מרחבים ונהרות
תלמי חריש ושלל נופים
המוקפים ביערות
שלעינינו נחשפים.

לסיכום הטיול יעלו לברכה
כל אותם שתרמו לו כזאת הצלחה:

רוחמה אלבג תעלה ראשונה
שהנחילה לנו השכלה, הבנה
שהציגה בפנינו את אותה התקופה
בצורה כה מושכלת וכל כך יפה
גם ספרות וגם רקע
הכול כה בשפע
שהפיחה בנו רצון להמשיך
ולהרחיב את הידע, כמו שצריך.

שני מיכאל – יעלה ויבורך
שהסביר לנו את המצב המסובך
בין כל אחת משלוש המדינות
שדבר כה פשוט אינן מבינות:
הכוח טמון בליכוד ואיחוד
חלשה כל אחת, כאשר היא לחוד.
אך הכוח, לעיתים, הוא בידי אחרים
ושליטה במצב נתונה לזרים.
בשבילי ההיסטוריה צועד הוא לבטח
ומפגין בקיאות הנוגעת לשטח.
למרות ישראליותו, לרומניה קנאי:
אין לומר קישינוב אלא רק קישינאו.

את בני נברך, ששימש כרס"ר
כל אחד בטיול למוצא פיו כאן סר
דאג לכל פרט ולכל בעיה
בחיוך, ברצון וללא השהיה
תרם את חלקו בנושאי מנהלה
וגרם למסע להיות כה נפלא.

ללורנציה, גורגי'אנה ואליאנה
שחגו סביבנו כך אנה ואנה
שמילאו ללא לאות כל בקשה
אם קטנה ושולית וגם אם קשה
וביופיין שהיווה מעטה של פרחים,
גרמו לנו להיות מאושרים ושמחים.

וגם לנהג שאת שמו לא אדע
מן הראוי, בוודאי, לומר לו תודה
שהובילנו בדרכים, תמיד בבטחה
ותרם למסע הרבה הצלחה.

ל"קשרי תרבות תבל" נודה ונשוב
על מסע נהדר, כה יפה וחשוב
שכלל לא חסכה בשום הוצאות
ובהתאם לכך גם היו תוצאות.
בקשה רק קטנה: לכל הרוחות,
מי צריך כל כך הרבה ארוחות!?

רוב תודות כאן אשמיע גם לקבוצה
שכמעט תמיד הייתה מרוצה
ממושמעת, רגועה, אוירה נהדרת
מסע זה לעד היא תשמור למזכרת
ולכל מי שהיה כאן לנו שותף
אודה בשמחה ולא בחטף.

אסיים בברכה, רוב בריאות לכולכם
שמחנו מאד לטייל עמכם
תם המסע וחלף כחלום
איש איש לביתו
ניפרד לשלום...

יאיר איתן

28.5.2017